

MARIJA MATIĆ

(20. ožujka 1922 – 22. prosinca 2019)

Rodbina, prijatelji, bivše učenice i učenici te kolegice i kolege ispratili su na vječni počinak profesoricu klasičnih jezika Mariju Matić r. Belužić na zagrebačkom krematoriju u subotu, 28. prosinca 2019. godine u prijepodnevnim satima. Od nje su se oprostili, uz svećenika koji je vodio sprovodne molitve i izrekao govor, njezini učenici: prof. dr. sc. Mira Hercigonja Szekeres i akademik prof. dr. sc. Mislav Ježić sjećajući se svoje učiteljice iz klasičnih odjeljenja osnovne škole.

Profesoricu Matić upoznao sam pod kraj sedamdesetih godina prošlog stoljeća na skupštinama Hrvatskog društva klasičnih filologa, a potom sam s njom surađivao početkom devedesetih kad smo bili u povjerenstvu HDKF-a za praćenje nastave klasičnih jezika u osnovnim i srednjim školama koje je kasnije preraslo u Odbor za nastavu klasičnih jezika. Taj je Odbor djelovao i kao radna grupa koju je imenovao Zavod za školstvo Ministarstva prosvjete i kulture Republike Hrvatske.

Profesorica Matić rođena je u Peršavesi (Krapinsko-zagorska županija) 20. ožujka 1922., a umrla je u Zagrebu 22. prosinca 2019. u svojoj 98. godini života. Svoje srednjoškolsko obrazovanje završila je 1940. kao učenica I. klasične gimnazije u Zagrebu. Po završetku gimnazije ne nastavlja odmah studij već se posvećuje obiteljskom životu. Kao mlada majka kad je podigla djecu do određene dobi upisuje 1954. studij klasične filologije na Sveučilištu u Zagrebu. Po završetku studija radi od 1962. do mirovine na zagrebačkim osnovnim školama koje imaju klasična odjeljenja. Prvo radi u Osnovnoj školi u Križanićevoj ulici, zatim u OŠ u Laginjinoj, a u mirovinu je pošla iz OŠ S. S. Kranjčevića. Tek kao umirovljenica 1993., u sedamdeset prvoj godini, odlazi raditi u srednju školu Pazinski kolegij gdje kraće vrijeme predaje grčki i latinski jezik.

Kao umirovljenica i članica Odbora za nastavu držala je predavanja na sastancima Aktiva osnovnih škola da bi pomogla mlađim kolegama. Posebno je dosta pažnje posvećivala tome kako učenicima prikazati pravila o grčkom akcentu. Također je i u Pazinskom kolegiju nastojala zainteresirati učenike za klasične jezike i, kako je sama zapisala, nastojala je svoje riječi „potkrijepiti zornim primjerima iz kojih oni sami već sada na početku mogu uočiti korist” od učenja klasičnih jezika. (*Nuntius* MCMXCIII, XII, 7)

Prof. Matić jedna je od sudionica osnivačke skupštine HDKF-a koja je održana u Zagrebu 25. travnja 1974. i bila je aktivna u Društvu sve do 2002., dakle do svoje osamdesete godine života, sudjelujući u Upravnom odboru, Nadzornom odboru i Sudu časti našega Društva. Bila je i član Društva za izradu planova i programa u osnovnim školama, a potom i član Republičkog odbora za nastavu klasičnih

IN MEMORIAM

jezika u osnovnim školama devedesetih godina prošlog stoljeća. Dakle, kolegica Matić je do svoje 80-e godine aktivno sudjelovala u školstvu, ali se i u svojim devedesetim također zanimala o zbivanjima u struci i životu klasičara.

Prof. Matić je u našem biltenu *Nuntius* (XII, 1993, str. 7) napisala tekst *Pazinski kolegij – klasična gimnazija* u kojemu možemo pronaći dosta vrijednih zabilježbi o nastanku Kolegija (25. IX. 1993). Radije bih rekao o obnovi rada Pazinskog kolegija čija je zgrada podignuta 1913–1914. godine i služila „za smještaj učenika tada jedine hrvatske gimnazije u Pazinu”, a od 1945. do 1980. djelovao je kao Biskupijsko sjemenište i klasična gimnazija. Tada je prestao raditi jer nije imao dovoljno učenika, da bi 1993. godine obnovio djelovanje.

Kad smo u studenome 2019. na tribini *Susreti s klasičarima* ugostili prof. Vesnu Lopinu povodom njezina 90. rođendana, veći broj sudionika je podsjetio da bismo jednu od sljedećih tribina trebali posvetiti i kolegici Matić. Prijedlog je prihvaćen, ali nas je njezina smrt pretekla, ostavivši nam obvezu da tribinu održimo u njezinoj fizičkoj odsutnosti.

Na vijest o smrti profesorice Matić mnogi su kolege i kolegice izrekli lijepih sjećanja, a kolega Darko Novaković je u e-poruci zapisao: „Bila je profesorica o kakvima danas možemo samo sanjati. Naslijedio sam 1976. njezin razred na jedno polugodište: 41 učenik, četiri petine istinski odličnih.”

Poštovana kolegice Marija, ostala si u lijepoj uspomeni mnogim generacijama svojih učenika i kolega. Tvoja ljubav i predanost klasičnoj baštini bit će poticaj i živjet će u srcima mnogih, kao i tvoja ljubav prema rodnom zavičaju, domovini Hrvatskoj i klasičnom nasljeđu koje čuva u spomenicima i arhivima svojih gradova.

Profesorice, neka ti je laka ova zemlja hrvatska koju si tako voljela.

Ivan Bekavac Basić